

Ny i SMil

Vi bringer her de to sidste kapitler i beretningen om et nyt medlems første oplevelser i SMil. Denne gang kan du læse om forfatterens første oplevelse som s'er, samt hvilke tanker hun gør sig efter et s års medlemsskab.

Af Susanne Thomsen

Da jeg startede denne beretning, var det følgende langt fra mine tanker og fantasier, men alligevel var det en kæmpe oplevelse, som jeg har i sinde at gentage. Det beviser bare, at selv om vi tror, vi kender os selv, kan vi alligevel til tider blive overraskede.

Det startede på fastelavnsfesten i SMil København. Da vi kom, fik vi alle udleveret en lille seddel med et nummer på, men uden forklaring; kun en besked om at passe godt på det. Senere på aftenen, da det blev tid til at slå katten af tønden, blev vi delt i to hold, dem med nr. 1 på sedlen, deriblandt jeg, blev sendt ind i Spank 2. Resten gik ind i salen. Vi fik nu besked om at vælge en masochist, der skulle være det andet holds "tønde". Det hold, hvis "tønde" først bad om nåde, havde tabt. Vi var tre der meldte os frivilligt, men jeg blev ikke valgt, noget der på en måde var heldiuheld.

Pisk katten af tønden

Vi gik alle ind i salen, og de to tønder blev bundet fast til hvert sit X med front mod hinanden og fik blottet bagdelen. Så kunne vi starte. Først med den bare hånd, siden med et udvalg af diverse redskaber.

Det var første gang jeg skulle prøve at slå på en anden med det formål, at det skulle gøre ondt. Kunne jeg gøre det? Eller ville jeg få ondt af hende?

Mine følelser viste sig at være en blanding af misundelse (jeg ville gerne have byttet plads med hende) og en hidtil ukendt følelse af fryd, glæde, jeg-ved-ikke-hvad, når jeg ramte rigtigt, og hun måtte op på tæerne. Hvad var det? Var jeg også s'er???

Efter at have tænkt en del, og snakket med andre i SMil, bestemte jeg mig for at prøve, om det nu også var rigtigt. Jeg snakkede med min gode veninde Henriette (det var hende, der gav mig min første endefuld), om hun ikke syntes, at jeg skulle have lov til at gøre gengæld, og den var hun helt med på.

På korset

Hun blev beordret til at hente mig en tirsdag aften, medbringende hvad hun havde af piske og lignende, iklædt kort nederdel og bluse, der var let at tage af.

Vi ankom til SMil lidt over otte og startede med en øl. Henriette selvfølgelig "iklædt" håndjern, så vi kunne komme i den rette stem-

ning. Jeg havde tænkt mig at starte i Spank 2 for at kunne øve mig lidt i fred og ro, men desværre var der nogle andre, der var en anelse hurtigere til at gå derind, og så måtte jeg jo finde på noget andet. Vi gik så over i salen. Det var første gang jeg havde været dervore og "lege", men det var der ikke noget at gøre ved.

Henriette blev bundet til det ene X, nederdelen blev smøget op (senere blev den fjernet, det var lettere), og vi (jeg) gik i gang med opvarmningen. Først brugte jeg bare hånden, blidt, hårdt, midt-i-mellem, hurtigt, langsomt o.s.v. Jeg prøvede at variere mig, hun skulle jo helst ikke kede sig.

Da bagdelen begyndte at blive rød og dejligt varm, var det tid at prøve noget andet. Jeg havde en tawse, en træpind, en ridepisk, et par flerhalede piske (en af dem var jeg ved at lave, og den var endnu ikke slidt til), et spanskrør og en dressurpisk. Det lyder som meget, men jeg skulle jo også finde ud af, hvordan de virkede, og hvordan de var at bruge.

I gabestokken

For at få en objektiv vurdering fandt jeg ud af, at det nok var

bedst, at Henriette ikke vidste, hvad jeg brugte, så jeg bad hende vente et øjeblik ("vær sød ikke at gå nogen steder"), mens jeg hente en maske til at binde for øjnene. Jeg tog også hendes skjortebluse af, så hun nu kun havde g-streng, bh, strømper og sko på. Så gik vi i gang.

Hvilke piske jeg brugte hvornår, husker jeg ikke. Men sikkert er det, at jeg brugte dem alle, også flere gange. Både på bagdelen, på ryggen og på inderlårerne (av) og det gik til min glæde helt godt med at ramme. Ih, hvor jeg nød det. På et

tidspunkt trængte vi til lidt variation, så jeg svingede gabestokken ud fra væggen og anbragte Henriette der i stedet. Der stod hun så og strittede indbydende med en dejlig rød bagdel, lige til at lægge pisken på, hvilket jeg da også gjorde.

Foran de andre

Det blev efterhånden lidt ensomt alene i salen, så jeg tog Henriette ud af gabestokken, lænkede hendes hænder på ryggen, gav hende

tasken med remedier og førte hende, stadig med bind for øjnene, ind gennem baren til Spank 1, hvor jeg lænkede hende til X'et med ryggen udad. Jeg meddelte hende, at nu trængte jeg til en pause, så hun kunne bare slappe af.

Efter at have sludret med de andre et par minutter listede jeg tilbage og "vækkede" hende med et velrettet slag, hvorefter jeg varmede lidt mere op.

Det var en helt speciel fornemmelse at stå der og slå løs på min slav-

inde i fuld offentlighed, at vide at de andre kiggede på, at vide at slavinden vidste, at de andre var vidne til hendes "afstraffelse", at de kunne se, når hun gav sig efter et særligt effektivt slag. Jeg ved ikke, hvordan jeg skal beskrive den følelse. Det skal prøves.

Med venindens hjælp

På et tidspunkt vinkede jeg en veninde, Y, hen til mig og gav hende pisken. Det var noget, vi tidligere havde aftalt, men Henriette skulle ikke vide det i forvejen og heller ikke have at vide, hvem det var. Jeg er ikke i tvivl

om, at hun kunne mærke en forskel, Y er langt mere øvet med en pisk end jeg, og da vi lidt efter gik i gang samtidig, kunne der ikke være nogen tvivl om, at jeg ikke var alene.

Nå, alt godt har en ende, og vi måtte til sidst slutte. Henriette blev løsnet og fik lov til at klæde sig på, hvorefter vi satte os (forsigtigt for Henriette) og tog en øl til at køle af på, det kunne vi godt trænge til.

Dagen efter var jeg igen sammen med Henriette, og hun viste mig glædestrålende, at hun stadigvæk var rød, hvilket hun ikke havde prøvet før. Det bliver helt sikkert ikke sidste gang, vi prøver dette.

Begge sider

Nu er jeg så i den situation, at jeg har prøvet både m- og s-siden af s/m, hvad er jeg så til? Det er et godt spørgsmål. Primært vil jeg mene, at jeg er m'er, men at jeg også har en s-side, kan der ikke være nogen tvivl om, så jeg må bare glæde mig over at kunne spille på mere end en streng. Jeg har allerede bestemt mig for, at hvis jeg ikke kan finde en kvindelig s'er, der vil tage mig med til "Black Velvet" i SMil, så "slæber" jeg min egen m'er med.

Sidste kapitel af Ny i SMil:

Mit indtryk efter første år

Af *Susanne Thomsen*

Jeg vil nu prøve at give udtryk for mine tanker og reaktioner, specielt fra den første tid i SMil. Det er IKKE ment som en klage eller kritik (ikke negativ kritik i hvert fald), jeg har ikke nogen klare løsninger og forventer heller ikke, at der kan ændres noget sådan "bare lige", men jeg vælger alligevel at sige fra.

Da jeg meldte mig ind, var det for at opleve noget, der skulle ske noget. Det, jeg oplevede, var for det meste en hygge-kom-sammen, hvor man sad og snakkede og drak kaffe og te og så gik hjem. Alt for ofte var de fleste klædt i ganske almindeligt tøj, faktisk kunne det lige så godt have været en kaffebare.

Når der så en gang imellem skete noget, var det for det meste i Spank 2 for lukket dør og i langt de fleste tilfælde med faste "legekammerater" der kom, legede og gik (dog gerne med lidt hygge før og/eller efter). Som enlig, og især enlig m'er, følte jeg mig "overflødig". Det er min fornemmelse, at der er langt flere enlige m'ere

end enlige s'ere, hvilket gør det svært for os at "opleve" noget.

Fest frem for s/m

En anden ting er festerne. Det lader til, at når mange medlemmer kommer til fest, er det for at feste, ikke for at s/m'e. Jeg havde forventet at feste, kunne man gøre hvor som helst, her var det s/m-fest det gjaldt, men sådan føler jeg ikke, det er. Da jeg beskrev min første café-aften, og hvad jeg oplevede der, kan jeg tilføje, at jeg desværre ikke siden har oplevet noget lignende.

Da jeg på et tidspunkt snakkede med en god veninde derinde om mine "frustrationer" over ikke at opleve noget, kiggede hun på mig og sagde, at jeg i løbet af et halvt år havde oplevet mere, end mange

gjorde på tre, hvilket gør ovennævnte betragtninger endnu vigtigere.

Befriende accept

Nu skal det ikke bare være beklagelser. Jeg har fundet mange gode venner i SMil, venner i alle aldre, køn og "typer". Jeg er meget glad for at komme der nu, ikke bare når der sker noget, men også bare for en snak. Der er en gennemgående accept af andre mennesker, uanset hvad eller hvem man er. Det, der tæller, er de indre værdier ikke de ydre, og det er så dejligt befriende.

Gode ideer efterlyses

Hvad kan vi så gøre for at lave en god forening endnu bedre? Jeg

ved det ikke. Man kan, og skal, ikke "tvinge" nogen til at lege, og vi skal i hvert fald IKKE indføre nogen medlemsbegrænsninger. Det vil bare gøre det værre. Den nye bestyrelse har gjort noget for at opfordre til mere leg, fordelt "legetøjet" rundt omkring og indført "aktiv fredag", så må vi se, om det hjælper. Det eneste, jeg ellers kan tænke mig, er, at vi alle tænker over det, og hvis nogen har en god ide, så kom med den, jo før jo bedre.

Det var så afslutningen på min beretning, jeg vil bare tilføje, at jeg netop har fornyet mit medlemskab og ikke har nogen planer om at melde mig ud foreløbig. Dertil har jeg det for godt.

Vi ses i SMil.